

Hoe Donald Trump voor vier renteverhogingen zorgt dit jaar

Vraag een centrale bankier wat het belangrijkste bezit van een centrale bank is en je zult niét horen 'goudstaven in de kluis', hoe voor de hand liggend zo'n antwoord ook lijkt te zijn. **Nee, als belangrijkste bezit zal de centrale bankier iets noemen wat niet op de bankbalans te vinden is: vertrouwen.**

Een centrale bank zonder vertrouwen van de markt dat die haar werk goed zal doen, kan net zo goed haar deuren sluiten. In het verlengde daarvan geldt dat voor de topman van elke centrale bank niets waardevoller is dan het imago dat hij geniet op de markten. Oftewel – daar is ie weer – het vertrouwen dat hij de juiste maatregelen zal nemen ook als dat bijvoorbeeld politici niet goed uitkomt. Paul Volcker, tussen 1979 en 1987 voorzitter van de Fed, is hét voorbeeld van zo'n centrale bankier. Tijdens een van onze gesprekken vertelde Volcker me over hoe zijn benoeming tot stand kwam of, beter, hoe hij dacht de kans op die benoeming verknald te hebben. In de zomer van 1979 vroeg de toenmalige president Jimmy Carter Volcker naar het Witte Huis te komen voor een gesprek. Volcker wist dat dat niet zomaar een uitnodiging was; het was in feite zijn sollicitatiegesprek voor de post van de baas van de Fed. Toen Carter hem vroeg naar het in zijn ogen gewenste rentebeleid, vertelde hij dat de rente snel en fors omhoog moest. "Ik verliet het Oval Office en

dacht: ik heb zojuist mijn sollicitatiegesprek voor voorzitterschap van de Fed verknald", vertelde hij me. Toch belde Carter hem de volgende ochtend wakker om hem die baan aan te bieden. Niet dat Carter dat zo graag wilde; bijna iedereen die hij ook om raad vroeg, zei tegen hem dat het land een stevige, onafhankelijke Fed-voorzitter nodig had.

KRUISTOCHT

Eenmaal benoemd voegde Volcker de daad bij het woord. Hij trok de officiële rente in de VS naar ruim 20 procent in zijn kruistocht tegen inflatie. De boomlange centrale bankier – Volcker is ruim 2 meter lang – werd op dat moment verguisd in de VS, maar wordt sinds hij de torenhoge inflatie versloeg, op handen gedragen. Vriend en vijand zijn het ermees dat hij namelijk met zijn gedurfde beleid de basis heeft gelegd voor de economische groei sinds de jaren tachtig. Tot op de dag van vandaag is hij veruit de meest gerespecteerde centrale bankier aller tijden.

Aan dat alles moest ik laatst

EDIN MUJAGIĆ

is macro-econoom gespecialiseerd in het beleid van de centrale banken en hoofdeconoom van OHV Vermogensbeheer.

denken toen de Amerikaanse president Donald Trump in de voor hem zo kenmerkende, weinig diplomatieke maar daardoor wel duidelijke manier aangaf, de geplande renteverhogingen van de Fed eind 2018 en in 2019 maar niets te vinden. Een renteverhoging in september zei hij nog prima te vinden, maar nog een kwartje erbij in december en vervolgens nog een paar kwartjes in 2019 wil Trump niet. Oftewel: de president oefende behoorlijke en duidelijke politieke druk uit op de centrale bank.

Mede daarom ben ik er meer van overtuigd geraakt dat de Fed de officiële rente dit jaar niet nog één keer (in september) maar nog twee keer zal verhogen, met december als de maand van de tweede renteverhoging.